

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/255/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114225353
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evelyn Neglia
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2114225353.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Evelyn Neglia v právnej veci sporu žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: J. J., R.. XX.XX.XXXX, D. XX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 1.447,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 968 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne odo dňa 6.10.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 33,78%.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 30.08.2014, doručenu súdu dňa 06.10.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.447,20 eura spolu úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne doručenia návrhu, t.j. od 06.10.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 30.01.2013 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 968 eura zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 60,30 eura, teda v celkovej výške 1447,20 eur. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutého splátkového kalendára (nezaplatil žiadnu splátku), žalobca dňa 28.06.2013 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, t.j. úver zosplatnil.

Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a zistil nasledovný skutkový stav:

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 30.01.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 968 eura, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 41,47%, RPMN vo výške 51,4% a priemernou hodnotou RPMN vo výške 46,35%. Žalovaný sa zaviazal splácať uvedený úver s príslušenstvom v 24 mesačných splátkach vo výške 60,30 eura. Žalovaný neuhradil ani jednu splátku, rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 5T/27/2014 zo dňa 27.03.2014 bol žalovaný odsúdený za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a zároveň v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na občiansko-súdne konanie.

Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 zákona 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len z časti.

Predmetom konania je úverová zmluva, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 968 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) a § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 60,30 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedené z čoho táto splátka pozostáva, čo z nej predstavuje istinu, úroky a poplatky, čím nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca

nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky, ani iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 968 eur, pričom žiadnu splátku neuhradil, súd mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v sume 968 eur.

Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 968 eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalobca nevedel súdu preukázať, ku ktorému dňu došlo k zosplatneniu úveru, preto súd úroky z omeškania priznal do dňa doručenia žaloby na súd, t.j. odo dňa 06.10.2014. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 968 eur od 06.10.2014 do zaplatenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 968 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 968 eur od 06.10.2014 do zaplatenia, preto mu vo výroku II. vyhovel, a vo zvyšku žalobu vo výroku III. ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Žalobcovi bola zo žalovanej sumy 1.447,20 eur s príslušenstvom priznaná suma 968 eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva úspech žalobcu 66,89% oproti úspechu žalovaného 33,11 %, teda čistý úspech žalobcu je vo výške 33,78 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).